

Nowy karabin Alex-338

#Przemysł zbrojeniowy 12 czerwca 2008

Wczoraj w OBR SM Tarnów zakończył się biały montaż pierwszego prototypu 8,6-mm karabinu wyborowego Alex-338, kolejnej obok Bora (Alex-762) do naboju 7,62 mm x 51 i Tora (Wilk) kalibru 12,7 mm x 99 broni precyzyjnej projektowanej dla Wojska Polskiego.

Pierwszy model 8,6 mm karabinu wyborowego Alex-338 po białym montażu (lufa i ham

Na początku 2008 Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Sprzętu Mechanicznego Tarnów zakończył prace projektowe nad nowym karabinem w układzie bezkorbowym, strzelającym silnym nabojem karabinowym 8,6 mm x 70 (.338 Lapua Magnum, stąd nazwa zakładowa Alex-338). Model zostanie po raz pierwszy zaprezentowany publicznie na Międzynarodowym Salonie Przemysłu Obronnego w Kielcach we wrześniu 2008.

Większy brat Bora (Alex-762) nieznacznie różni się zewnętrznie od swojego poprzednika - wspornik pod szynę montażową jest niższy, inny kształt ma komora spustowa i połączone z nim bardzo długie łożo, odmienny jest, z uwagi na zastosowanie nowego magazynka, jego zatrzask. Długość lufy nowej broni wynosi 660 mm i jest taka sama jak w wcześniejszym modelu i w podstawowej wersji. Alex-338 ma masę 6,5 kg bez lunety (a zatem jedynie o 0,4 kg większą od karabinu Alex-762) i 7,3 kg z lunetą. Zasilany jest z 5-nabojowego magazynka pudełkowego pochodzącego z 8,6-mm karabinu SAKO TRG-42.

Broń wyborowa strzelająca nabojem 8,6 mm x 70 będzie nowością w polskiej armii, które obecnie nie dysponuje żadną taką konstrukcją. Już obecnie pojawiają się pytania o sens wprowadzania trzeciego, czy nawet czwartego po SAKO TRG-21/22, powtarzalnego karabinu wyborowego dla Wojska Polskiego. Jaki jest zatem sens przyjmowania do uzbrojenia broni pośredniej między Borem a Torem, strzelającej amunicją energetycznie silniejszą niż nabój 7,62 mm x 51, lecz słabszą od wielkokalibrowego 12,7 mm x 99? Po pierwsze, w celu uzyskania przewagi zasięgu nad przeciwnikiem używającym również broni kalibru 7,62 mm. Po drugie, karabiny wielkokalibrowe klasy Tora służą z zasady do niszczenia sprzętu przeciwnika czy likwidowania wykrytych improwizowanych ładunków wybuchowych, nie zaś precyzyjnego rażenia celów żywych, a zatem ich celność jest niższa niż dedykowanego wyborowego pocisku karabinowego dalekiego zasięgu.

Alex-338 jest bardzo podobny do swojego mniejszego brata, karabinu Alex-762, choć u

Amunicja .338 Lapua Magnum powstała w wyniku kompromisu: z jednej strony chęci

posiadania jak największego zasięgu i siły rażenia (możliwości skutecznego wyeliminowania przeciwnika wyposażonego w indywidualną osłonę balistyczną na dystansie 1000 m) przy jak najlepszej celności, z drugiej, jak najmniejszej masy całkowitej broni z której był wystrzelowany, z trzeciej zaś - rozsądnego zużycia lufy (dobry snajper, aby celnie strzelać, musi często trenować, co wiąże się z wystrzeleniem ogromnej ilości amunicji rocznie). Fińskiemu producentowi amunicji, Lapua, udało się połączyć wszystkie te cechy i pod koniec lat 1980. stworzyć jeden z najlepszych naboji do strzelania na dystansach do 1500 m, porównywalnych z wielkokalibrowymi karabinami wyborowymi, a jednocześnie pozwalający na znacznie większą precyzję strzału. Pocisk kal. 8,6 mm opuszcza lufę karabinu z prędkością wylotową o 100-200 m/s wyższą niż pociski kalibru 7,62 mm, mając od niego niemal dwa razy większą energię wylotową.

W niektórych państwach (m.in. Niemcy, Wielka Brytania) można zaobserwować całkowite odejście od powtarzalnych karabinów wyborowych strzelających amunicją 7,62 mm x 51 na rzecz silniejszych naboji 8,6 mm x 70 czy 7,62 mm x 67 (.300 Winchester Magnum), pozostawiając ten pierwszy jedynie w samopowtarzalnych konstrukcjach, zaś w wielu innych (m.in. USA, Kanada, Finlandia, Włochy, Singapur, Słowenia, Holandia, Estonia) staje się ich uzupełnieniem.

Pierwszy model 8,6-mm karabinu wyborowego Alex-338 po białym montażu (lufa i hamulec wylotowy bez nałożonych powłok) / Zdjęcie: OBR SM Tarnów

Na początku 2008 Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Sprzętu Mechanicznego Tarnów zakończył prace projektowe nad nowym karabinem w układzie bezkorbowym, strzelającym silnym nabojem karabinowym 8,6 mm x 70 (.338 Lapua Magnum, stąd nazwa zakładowa Alex-338). Model zostanie po raz pierwszy zaprezentowany publicznie na Międzynarodowym Salonie Przemysłu Obronnego w Kielcach we wrześniu 2008.

Większy brat Bora (Alex-762) nieznacznie różni się zewnętrznie od swojego poprzednika - wspornik pod szynę montażową jest niższy, inny kształt ma komora spustowa i połączone z nim bardzo długie łożo, odmienny jest, z uwagi na zastosowanie nowego magazynka, jego zatrzask. Długość lufy nowej broni wynosi 660 mm i jest taka sama jak w wcześniejszym modelu i w podstawowej wersji. Alex-338 ma masę 6,5 kg bez lunety (a zatem jedynie o 0,4 kg większą od karabinu Alex-762) i 7,3 kg z lunetą. Zasilany jest z 5-nabojowego magazynka pudełkowego pochodzącego z 8,6-mm karabinu SAKO TRG-42.

Broń wyborowa strzelająca nabojem 8,6 mm x 70 będzie nowością w polskiej armii, które obecnie nie dysponuje żadną taką konstrukcją. Już obecnie pojawiają się pytania o sens wprowadzania trzeciego, czy nawet czwartego po SAKO TRG-21/22, powtarzalnego karabinu wyborowego dla Wojska Polskiego. Jaki jest zatem sens przyjmowania do uzbrojenia broni pośredniej między Borem a Torem, strzelającej amunicją energetycznie silniejszą niż nabój 7,62 mm x 51, lecz słabszą od wielkokalibrowego 12,7 mm x 99? Po pierwsze, w celu uzyskania przewagi zasięgu nad przeciwnikiem używającym również broni kalibru 7,62 mm. Po drugie, karabiny wielkokalibrowe klasy Tora służą z zasady do niszczenia sprzętu przeciwnika czy likwidowania wykrytych improwizowanych ładunków wybuchowych, nie zaś precyzyjnego rażenia celów żywych, a zatem ich celność jest niższa niż dedykowanego wyborowego pocisku karabinowego dalekiego zasięgu.

Alex-338 jest bardzo podobny do swojego mniejszego brata, karabinu Alex-762, choć uważny obserwator zwróci uwagę na inny magazynek, łożo i niższy wspornik pod uniwersalną szynę montażową Picatinny (MIL-STD-1913) / Zdjęcie: OBR SM Tarnów

Amunicja .338 Lapua Magnum powstała w wyniku kompromisu: z jednej strony chęci posiadania jak największego zasięgu i siły rażenia (możliwości skutecznego wyeliminowania przeciwnika wyposażonego w indywidualną osłonę balistyczną na dystansie 1000 m) przy jak najlepszej celności, z drugiej, jak najmniejszej masy całkowitej broni z której był wystrzeliwany, z trzeciej zaś - rozsądnego zużycia lufy (dobry snajper, aby celnie strzelać, musi często trenować, co wiąże się z wystrzeleniem ogromnej ilości amunicji rocznie). Fińskiemu producentowi amunicji, Lapua, udało się połączyć wszystkie te cechy i pod koniec lat 1980. stworzyć jeden z

najlepszych naboju do strzelania na dystansach do 1500 m, porównywalnych z wielkokalibrowymi karabinami wyborowymi, a jednocześnie pozwalający na znacznie większą precyzję strzału. Pocisk kal. 8,6 mm opuszcza lufę karabinu z prędkością wylotową o 100-200 m/s wyższą niż pociski kalibru 7,62 mm, mając od niego niemal dwa razy większą energię wylotową.

W niektórych państwach (m.in. Niemcy, Wielka Brytania) można zaobserwować całkowite odejście od powtarzalnych karabinów wyborowych strzelających amunicją 7,62 mm x 51 na rzecz silniejszych naboju 8,6 mm x 70 czy 7,62 mm x 67 (.300 Winchester Magnum), pozostawiając ten pierwszy jedynie w samopowtarzalnych konstrukcjach, zaś w wielu innych (m.in. USA, Kanada, Finlandia, Włochy, Singapur, Słowenia, Holandia, Estonia) staje się ich uzupełnieniem.

© Wszelkie prawa zastrzeżone, 2007-2026 Altair Agencja Lotnicza Sp. z o. o